

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **J. K.**, bytom B., R. ul. č. X., zastúpenej JUDr. Pavlom Kontrošom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého ul. č. 16, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku invalidného dôchodku, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. decembra 2010, č. k. 20Sd/120/2010-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. decembra 2010, č. k. 20Sd/120/2010-23, v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania 64,41 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Pavla Kontroša, Banská Bystrica, Skuteckého ul. č.16, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 28. decembra 2010, č. k. 20Sd/120/2010-23, podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne zo 16. júna 2010, číslo X. a uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania vo výške 188,10 € na účet jej právneho zástupcu. V odôvodnení uviedol, že právny zástupca navrhovateľky podaním z 21. decembra 2010 zobral opravný prostriedok späť a žiadal konanie zastaviť. Opravný prostriedok bol podľa názoru krajského súdu podaný dôvodne, a preto zaviazal odporkyňu na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu krajského súdu, v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, podala odporkyňa odvolanie. Žiadala, aby najvyšší súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zmenil a navrhovateľke nepriznal náhradu trov konania. Namietala, že návrhu navrhovateľky

nebolo vyhovené ani čiastočne, pretože napriek zvýšeniu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo 45 % na 55 % je suma invalidného dôchodku určená podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnom poistení 138,00 € mesačne a je nižšia ako vyplácaný invalidný dôchodok v sume 138,40 € mesačne, priznaný podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003.

Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľka uviedla, že zvýšenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť zo 45 % na 55 % je zvýšením nie malým, hoci v danom prípade nemá vplyv na priznanú výšku invalidného dôchodku. Odporovalo by dobrým mravom nepriznať jej náhradu trov konania, ak dosiahla čo i len čiastočný úspech, keď sama odporkyňa prehodnotila svoje vlastné rozhodnutie, čím odpadol dôvod ďalšieho konania. Súčasne žiadala náhradu trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2, § 246c OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nemožno vyhovieť.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ustanovenie § 250k ods. 1 OSP sa vzťahuje v zmysle § 205l ods. 2 OSP aj na konania začaté na základe návrhu, ktorým je opravný prostriedok, proti rozhodnutiu správneho orgánu.

Predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie prvostupňového súdu o trovách konania za situácie, keď krajský súd zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 OSP z dôvodu späťvzatia opravného prostriedku.

Pre posúdenie nároku navrhovateľky na náhradu trov konania je rozhodujúcou skutočnosťou, či navrhovateľka mala úspech celkom alebo sčasti.

Podľa súdneho a dávkového spisu odporkyňa preskúvaným rozhodnutím zo 16. júna 2010, číslo X.X. zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie sumy invalidného dôchodku s poukazom na § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“). Súčasne rozhodla, že podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení navrhovateľke od 5. februára 2010 vznikol nárok na invalidný dôchodok v sume 113,00 € mesačne, ktorý sa podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení (v znení zákona č. 529/2006 Z. z.) nevypláca. Dňom 5. februára 2010 nárok naň zaniká, pretože suma vyplácaného invalidného dôchodku, na ktorý bol prekvalifikovaný čiastočný invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 (zákon o sociálnom zabezpečení) je 138,40 € mesačne a suma invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004 (zákon o sociálnom poistení) je len 113 € mesačne.

Uvedené rozhodnutie odporkyne bolo doložené lekársym posudkom MUDr. K. V., posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Banská Bystrica z 19. apríla 2010, podľa ktorého navrhovateľka nie je invalidná podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení. Odporkyňa súčasne posúdila nárok na invalidný dôchodok aj podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, ktorý podľa odborného lekárskeho posudku z 19. apríla 2010 odôvodňuje 45 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

V opravnom prostriedku navrhovateľka namietala nesprávne posúdenie jej zdravotného stavu a nesúhlasila ani s určenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

V rámci konania o opravnom prostriedku zdravotný stav navrhovateľky opätovne posúdila MUDr. B. H., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Banskej Bystrici, ktorá lekársym posudkom z 11. novembra 2010 zvýšila mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť na 55 %.

Odporkyňa na základe tohto posudku v priebehu súdneho konania rozhodnutím z 25. novembra 2010 číslo X. zamietla žiadosť navrhovateľky o zvýšenie invalidného

dôchodku s poukazom na § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení (v znení zákona č. 310/2006 Z. z.) a podľa § 29 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení. Súčasne podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení rozhodla, že navrhovateľke od 3. mája 2010 vznikol nárok na invalidný dôchodok v sume 138,00 € mesačne, ktorý sa podľa § 263a ods. 5 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z. z. nevypláca. Dňom 3. mája 2010 nárok naň zaniká z dôvodu, že suma vyplácaného invalidného dôchodku, na ktorý bol prekvalifikovaný čiastočný invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného do 31. decembra 2003 je 138,40 € mesačne a suma invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 1. januára 2004 je 138,00 € mesačne. Navrhovateľke sa teda bude vyplácať dôchodok vo vyššej sume a nárok na dôchodok v nižšej sume jej zaniká.

Podľa obsahu podania navrhovateľky z 21. decembra 2010 o späťvzatí návrhu po prehodnotení jej zdravotného stavu a zvýšení miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou zo 45 % na 55 % došlo k splneniu jej predstavy o dostatočnom posúdení jej zdravotného stavu a k vyhoveniu opravného prostriedku.

Na základe uvedených skutočností a aj preto, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia odporkyne o výške invalidného dôchodku odporkyňa žiadosti navrhovateľky vyhovelá až v priebehu konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu odporkyne zo 16. júna 2010 číslo X. za dôvodne podaný. Navrhovateľka má preto podľa § 250k ods. 1 OSP právo na náhradu trov konania.

Náhrada trov priznaná uznesením krajského súdu zodpovedala vyhláske Ministerstva spravodlivosti č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška č. 655/2004 Z.z. "). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v tejto napadnutej časti uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej navrhovateľke priznal ich náhradu. Navrhovateľke vznikli trovy za právne zastupovanie advokátom, ktorému patrí odmena 57 € za 1 úkon právnej v služby za vyjadrenie k odvolaniu (18. februára 2011) na výzvu súdu prvého stupňa

a 7,41 € náhradu výdavkov, spolu 64,41 € (§ 11 ods. 4, § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.)

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová